

דברי חכמה

מעשה בנכרי אחד, שבא לפני שמאי,
אמר לו: גירני על מנת שתלמדני כל התורה כלה,
קשאני עומד על רגל אחת.
דחפו באמת הבנין שבידו.
בא לפני הלל – גירו.
אמר לו: "מה ששנאוני עליך לא תעשה לחברך" –
זוהי כל התורה כלה, והשאר פרוש הוא – לך למד.

גיליון מס. 2710 * א' אדר ב' תשפ"ב * 4 במרץ 2022

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@outlook.com עורכת: שושנה שרקי

אנשים כלשהם // ויסלבה שימבורסקה

אנשים כלשהם במנוסה מפני אנשים כלשהם.
 בארץ כלשהי מתחת לשמש ומתחת לעננים כלשהם.
 מותרים מאחוריהם איזשהו כל-אשר-להם,
 שדות זרועים, תרנגולות וכלבים כלשהם,
 מראות זעירות, שהאש משתקפת בהן.
 על גבם כדים וצורות חפצים, ככל שיתרוקנו, יכבידו מיום ליום.
 בשקט מתרגשת ובאה איזושהי התכלות,
 ועל הלחם ברעש איזושהי התנפלות
 וטלטול ילד מת בידי איזושהי דמות.
 לפנייהם עוד דרך-לא-דרך כלשהי,
 לא הגשר הנחוץ מעל לנהר סמוק להפליא.
 מסביב יריות כלשהן, פעם קרובות, פעם רחוקות,
 ובמרומים מטוס שחג לאטו.
 אי-נראות כלשהי היתה מועילה, אבניות אפרפרה כלשהי,
 וטובה אי התקימות למשך זמן כלשהו, קצר או ארך.
 משהו עוד יקרה, אולם היכן ומה.
 מישהו עוד יצא לקראתם, רק מתי, מי,
 בכמה דמויות ובאלו כונות.
 אם תהיה בררה בידו,
 אולי לא יבחר להיות אויב
 וישאיר אותם בחיים כלשהם.

(מפולנית: רפי וייכרט)

דור מעין - אתה משלנו.

**ברוך הצטרפותך לחברות,
והיותך חלק
מבית כפר-הנשיא**

קוראינו כותבים

שושנה יקירתי,

איזה מדור חשוב יש לכם בעלון להכיר אנשים מהקהילה יותר לעומק.

כתוב בצורה מכבדת. היי ברוכה!!

והשבוע קראתי את הראיון עם פט.

ממש התלהבתי ובחלק מהסיפורים גם צחקתי..

איזו אישה מדהימה ואמיצה, בעלת עשייה רבת שנים

והישגים יוצאי דופן בנתינה לזולת.

מאד הערכתי כשקראתי

את מסעה למצוא את המקום המדויק עבורה בארץ.

אישה ממש מיוחדת ומעניינת. תודה על הזכות לקרוא את

עיתון כפר הנשיא.

ד"ר דורית דרור הדר דפנה

על דא ועל הא / חעט: תמר וולפין

בשבוע שעבר כתבתי על הזכות אשר נופלת בחלקי לעלות לתורה ולקרוא בספר התורה בבית הכנסת של קהילת "ואהבת". יומיים אחרי שכתבתי, הגיעה אלי הדרשה השבועית של אלישע, ואני מפנה את כל השטח של כתיבתי, לשבוע זה – לדבריו של אלישע.

תמר וולפין

הדרשה השבוע מוקדשת באהבה רבה לאמי, תמר וולפין, שחוגגת השבוע שמונים! לפני עשר שנים בדיוק, ליום הולדתה ה-70, היא העניקה לעצמה מתנה והגשימה חלום נעורים: ללמוד את טעמי המקרא ולעלות לתורה בפרשה שבה נולדה, פרשת ויקהל (ומי שלא שמע אותה, הפסיד!). יש חלומות שפעם אי אפשר היה להגשים, והנה, היום כבר אפשר. אני מאחל לך, שתמשיכי להקהיל אנשים - כפי שאת עושה מאז נעוריך - ושתמשיכי להגשים חלומות שהיום עדיין לא מקובלים אבל מחר כבר יהיו מובנים מאליהם.

פרשת ויקהל: יחסים קודמים לאלוהים

חברים יקרים,

משה יורד מההר בפעם השנייה, ובידיו לוחות האבן המגושמים, האנושיים, חרוטים בכתב ידו. הוא מקהיל את בני ישראל ומורה להם על הקמת המשכן. אנחנו, הקוראים, שומעים את זה כבר בפעם השנייה, וכנראה שיש סיבה - יש משהו שאנחנו צריכים עוד לשמוע.

באופן מפתיע משה פותח דווקא בהוראה לשבות ביום השבת:

וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת-כָּל-עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם, אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-צִוָּה ה' לַעֲשׂוֹת אִתְּכֶם. שִׁשֶּׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ, שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן לַה'... (שמות ל"ה, א-ב).

מתי בפעם האחרונה התראיינתם למקום עבודה חדש ועוד לפני שהמעסיק תיאר את דרישות התפקיד, הוא פתח דווקא בימי החופשה המגיעים לכם, ואף הדגיש שהחברה דורשת שתנחו היטב ושתיחנו, כי אם לא כן, תפוטרו?!?

הרב אברהם יהושע השל (המאה ה-20) טען, שהמהפכה המשמעותית ביותר שחוללה התורה הייתה המצאת קדושת הזמן. בעוד רוב התרבויות קידשו את המרחב (מקום קדוש, שדה קדוש, עץ מקודש וכן הלאה), התורה קדשה בראש ובראשונה את מימד הזמן. כך קרה שלוח השנה העברי הוא הלוח האינטנסיבי והצפוף ביותר בימים מקודשים מבין כל לוחות השנה של עמי העולם עד עצם היום הזה. זה לא שאין גם קדושת מרחב ביהדות - עובדה, המשכן, המקדש ובית הכנסת הם מרחבים מקודשים - אבל קדושת הזמן קודמת.

השאלה היא כמובן, אז מה? מה כל כך משמעותי בקדושת הזמן?

אז זהו, שלקדושת הזמן יש השלכות מרחיקות לכת.

מהשורש ז.מ. נגזרות המילים "הזמנה" ו"זימון". אנשים הרי נפגשים על ציר הזמן. גם המילה "מועד", שאף היא קשורה לזמן, נגזרת מהמילה להיוועד (להיפגש). "חג" נגזר מחוג - מעגל של אנשים.

לכן, כשמקדשים את הזמן מקדשים בעצם את הקהילתיות, את הרקמה החברתית ואת מערכות היחסים! וקדושת האדם והיחסים קודמים לקדושה של מקומות ואבנים!

פרשת "ויקהל", מתחילה עם ההנחיות של השבת, כי בשבת אנשים מתקהלים. הם שובתים מכל מלאכה לא בכדי לישון, אלא על מנת להיפגש! אנחנו מבליים שעות **"בית הכנסת"** - הבית שבו הקהילה מתכנסת.

ואם כבר הגענו למרחב התפילה, הרי שגם התפילה היהודית תלויה בהתקהלות. היא לא יכולה להתקיים במלואה אם אין לפחות עשרה אנשים במניין. מה, אי אפשר לדבר עם הבורא ללא עשרה אנשים? ברור שאפשר, אבל תרבות המקדשת את מימד הזמן תעדיף תפילה שבה המתפלל אינו עומד לבדו, אלא מוקף בקהילה, **במוזמנים** (מלשון זמן, כמובן).

אני נולדתי וגדלתי בקיבוץ, צורה קהילתית מאוד צפופה ואינטנסיבית. הצורך שלי בפרטיות ובמרחב היה ועודנו, גדול מאוד. כשלמדתי לרבנות - חמש שנים אינטנסיביות ביותר - הדיקן של בית הספר לרבנות כעס עלי מאוד כשלא הייתי מופיע לתפילת שחרית. אמרתי לו שאני מעדיף להתפלל ולהניח תפילין בטבע, לבד, והוא הבהיר לי שאם לא אגיע למניין כל בוקר לא אוסמך לרבנות! המניין הוא ערך יהודי, ותפילת היחיד נחשבת לחלשה יותר.

המצוות כידוע נחלקות למצוות שבין האדם למקום (אלוהים) - כמו כשרות, תפילה, ושבת - והמצוות שבין אדם לחברו - כמו ואהבת לרעך כמוך, כבד את אביך ואת אמך, לא תגנוב, וכו'. חז"ל קבעו בפירוש שהמצוות שבין אדם לחברו קודמות למצוות שבין האדם לאלוהיו. צום ביום כיפור, למשל, מכפר על החטאים שאדם חטא לאלוהיו, אבל אין צום בעולם שיכפר על החטאים שאדם חטא כנגד חברו. אין ביהדות חדר ווידויים. רק בקשת סליחה כנה מהאדם הנפגע - ופיצויים, אם יש צורך - מאפשרות כפרה.

אני מבקש להציע שאפילו המצוות שבין האדם לאלוהיו, הן בעצם מנגנון להעמקת הקשר בין האדם לחברו. השבת למשל, נועדה לאפשר לכל בני הבית, ואפילו בעלי החיים לנוח, לא רק לאדון הפריבילגי. בקידוש שעושים בשבת בבוקר אחרי התפילה אומרים: **...לא תַעֲשֶׂה כָּל מְלָאכָה, אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ, עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתֶּךָ, וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ...** השבת היא אמנם "לה' אֱלֹהֶיךָ", אבל המצווה מורה על זכות השבתון לכל מי שבא בצל קורתך - כולל העבד, האמה, הגר, ואפילו הבהמות. (לכן, אגב, יש לי קושי גדול עם המנגנון ההלכתי, שהתפתח מאוחר יותר, אשר נקרא "גוי של שבת" - גוי שעושה עבור היהודי בשבת את מה שליהודי אסור לעשות).

גם המשכן, שאנחנו עמלים עליו בפרשות האחרונות, בכלל לא קשור לאלוהים (למרות שכתוב **"וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנֹתֵי בְּתוֹכָם"**), אלא נועד גם הוא לקדש את היחסים בין בני האדם! בתוך המשכן עמד ארון הברית, ובתוכו היו לוחות הברית. את הארון כיסתה הכפורת (וילון), ועליה היו שני הכרובים (דמויות של מלאכים עם כנפיים): **וַעֲשִׂיתָ כְּפֹרֶת, זָהָב טָהוֹר... וַעֲשֵׂה כְרוֹב אֶחָד מִקְצֵה מִזֶּה וְכְרוֹב אֶחָד מִקְצֵה מִזֶּה... וּפָנִיהֶם אִישׁ אֶל-אָחִיו... וְנוֹעַדְתִּי לָךְ שֵׁם, וְדִבַּרְתִּי אֵתְךָ מֵעַל הַכְּפֹרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִּים...** (שמות, כ"ה, י"ז-כ"ב).

המדרש מספר שהכרובים היו משנים את תנוחתם בהתאם להתנהגות של עם ישראל. כשהעם עשה את רצון ה', היו **"פָּנִיהֶם אִישׁ אֶל-אָחִיו"**, וכשלא, הם הפנו את אחוריהם זה אל זה! ומה זאת אומרת, עשו את רצון ה'? האופן שבו בני ישראל התייחסו זה לזה!

הסמליות כאן נהדרת. דבר ראשון, הכרובים מספרים לנו שרצון ה' הוא שנדע לכבד זה את זה. דבר שני, הכרובים הוצבו **לפני** ארון הברית **ולפני** הלוחות הקדושים שבתוכו, להזכיר לנו ש"דרך ארץ קדמה לתורה"! דבר שלישי, הכרובים היו מעין "מודלינג" לעם ישראל: **"פָּנִיהֶם אִישׁ אֶל-אָחִיו"** - ככה תתייחסו זה לזה. דבר רביעי, הכרובים היו ברומטר מוסרי עבור המנהיגים הרוחניים של ישראל. בכל רגע נתון הם ידעו מהו המצב החברתי בעם, מהי איכות היחסים שבין שכבות העם, ומהו מפלס העוולות והפערים החברתיים.

לכן המשכן, מהקמתו ועד תפעולו השוטף, נועד לחזק את הקשר הקהילתי ואת היחסים שבין אדם לחברו. הקמתו הייתה פרויקט קהילתי מובהק.

כולם הוזמנו לשאת תרומה - בכסף, בזהב, באבני חן, בבדים, ובשעות עבודה - גברים ונשים כאחד. הוא ניצב בלב מחנה בני ישראל - כשכל שבט נמצא במרחק שווה ממנו - ובכך הוא הפך לדבק שחיבר בין כל חלקי העם וכל שבטיו. כולם שווים, כולם קרובים, כולם חלק מהשלם.

לא רק המשכן נועד לחזק את הלכידות בין חלקי העם, גם הכהן הגדול, תפקידו היה לסמן לכל אחד ואחת, שכולם שווים, כולם רצוים, ואת כולם הוא נושא קרוב לליבו בבואו לשרת בקודש. הוא לבש לעיני כל את האפוד, כשעל בית החזה שלו, ממש קרוב לליבו, משובצים שנים-עשר אבני החושן, אבן לכל שבט.

יחסים הם הדבר החשוב ביותר, היקר ביותר, אבל גם המאתגר ביותר עבור האדם. שתי אבנים מסתדרות נהדר זו עם זו. אפילו העצים יודעים להתקיים בהרמוניה בטבע כשהאדם לא מפריע! רק בני האדם זקוקים לחוקים ולמצוות כדי להסדיר את מערכות היחסים שבין האדם לחברו. זוגיות, הורות, שכנות, הן כולן אתגרים עצומים, ולמרות זאת, רובנו לא נוותר עליהן. בעת כתיבת שורות אלו פרצה מלחמה בין רוסיה לאוקראינה. כמה מיותר, כמה אכזרי, כמה נורא. וגם כמה אופייני לבני האדם.

קדושת הזמן היא המצאה יהודית עתיקה. אנחנו יודעים מתי נולדנו, אין לנו מושג מתי נמות. בין שתי הנקודות הללו יש לנו זמן - זמן מוגבל ולא ידוע. בלוויה שלנו יספרו מעט מאוד על הכשרונות שלנו, ועל החכמה שלנו. בעיקר ידברו על היחסים שהיו לנו עם זולתנו.

המשכן, כל כולו יחסים. כל כולו יצירה הרמונית של אהבה בין בני אדם. ולראייה, כשאין אהבה, כבוד ושיח, גם המקדש, שהיה המבנה המפואר ביותר בעולם בעת העתיקה, והיה בנוי לתלפיות,

חרב. **לא תקם ולא תטר את בני עמך, ואהבת לרעך כמוך, אני ה' (ויקרא י"ט, י"ח).**

שבת שלום,

אלישע

פברואר 2022

עדכון משולחן הרווחה

ביום שלישי בשבוע שעבר אירחנו בכפר הנשיא את משתתפי התוכנית העוסקת באתגרי ההזדקנות מטעם הג'וינט ומטרתה להבין מהי הזדקנות מיטבית ובעיקר מה עושים כדי להפוך את התאוריה למציאות. המשלחת כללה בכירים בתפקידים שונים ברמה הארצית והמקומית, ממשרדי ממשלה שונים (משרד הרווחה, משרד הבריאות ועוד), נציגי מועצות אזוריות וביניהם גם עידית חמל, מנכ"לית המועצה האזורית גליל עליון.

הקבוצה עברה יום עיון, שלמעשה התחיל כבר ערב קודם והתרכז בערכים ובעקרונות המנחים במועצה בכל הקשור לשירותים בגיל השלישי והרביעי. במהלך היום התארחו בעמותת וותיקי הגליל, סנירו במועצה, שמעו על תפיסת העבודה בעמותה ובקיבוצי המועצה, עברו פעילות חווייתית שהתמקדה בלמידה דרך ניתוח עומק של השירותים הניתנים.

כפר הנשיא נבחר להיות הקיבוץ לדוגמא, שמיישם הזדקנות מיטבית בפועל. המשלחת הגיע ל"מפגש" ושמעה על השירותים השונים שניתנים לגמלאים שלנו. תחילה נמרוד ("בשבילנו") סיפר על "בית יונתן", בהמשך אני ושיפי שיתפנו על הנעשה במפגש, על מבנה הצוות שלנו שכולל את נעמי בן אמוץ וצילה בן רשף, את גיל עו"ס המועצה, את המרפאה. שיתפנו על השולחנות העגולים והתוכנית להרחבת המענים גם לגמלאים הצעירים יותר בהמשך למיפוי וצרכים שעלו מהשטח. בסיום מעין פלמה סיפרה על "לב הקיבוץ", יזמות וחלום שהפך למציאות ומשלב מתנדבים וקהילה.

בסוף היום אפשר היה להגיד שיש לנו בכפר הנשיא ובמועצה דבר אחד או שניים שניתן ללמוד ממנו ולהעתיק למקומות אחרים.

בברכת בריאות שלמה,

אירנה

באבי יאר

1. יבגני יבטושנקו מת בראשון באפריל 2017 בארה"ב, אליה גלה בשנות ה-90.

2. אני זוכר שכאשר הפואמה שלו 'באבי יאר' תורגמה לעברית ע"י שלמה אבן שושן חבר קיבוץ שדה נחום בשנת 1961, היא חרכה את תודעת הישראלים שפגשו בה באותה תקופה, בחרון גדול ולהבות של אש.

3. יבטושנקו העמיד מצבה פואטית ונוגעת ללב שהנציחה את זיכרם של אלפי היהודים שנטבחו בבאבי יאר. ההזדהות של יבטושנקו עם גורל היהודים הנטבחים בבאבי יאר עלתה לו ביוקר. אבל הוא שילם את המחיר בחפץ לב נדיר.

4. לכן בראשון באפריל שנת 2017 כאשר נפטר בגלות בארה"ב, "אימפריית השקר" כמו שולדימיר פוטין מכנה אותה, בכיתי את לכתו של משורר אמיץ ונדיר מבית המטבחים הזה שכולנו עדיין לכודים בו ונקרא עולמנו עד שיחדל מלהיות כזה. או שיחדל מלהיות.

5. השבוע האנדרטה שהוקמה בבאבי יאר נפגעה באש הפגזים ולהבות המלחמה שולדימיר פוטין הצית באוקראינה. לכן דווקא היום אני זוכר בכל כוחי את יבגני יבטושנקו ואת האנדרטה שהקים ליהודים הרצוחים. אנדרטה שאיננה יכולה בשום אופן להיפגע בטילים הרוסיים שהשחיתו השבוע את באבי יאר עד ששוב אין בה יד ואין מצבת.

6. באבי יאר | יבגני יבטושנקו

על באבי-יאר
אין יד ואין מצבת.
ערוץ תלול-
כדמות גולל על קבר.
אני אֶחוז-אימה.

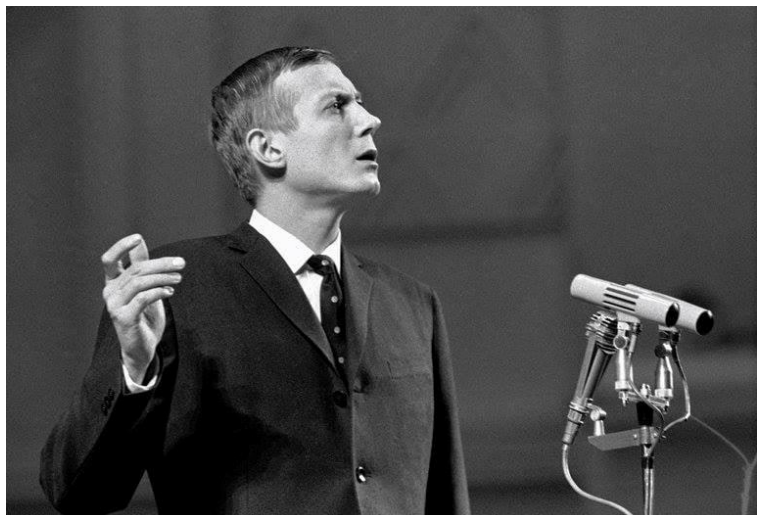
על באבי-יאר
 עשבי-בר מאנשים.
 אילן צופה נזעם.
 כבא לדרש משפט.
 פה כל זועק דומם.
 ובגלותי ראשי אחוש,
 כיצד אני הופך שיבה
 אט-אט.

ואני עצמי,
 כזעקת אין-הגה
 על אלפי האלפים
 שפאן מצאו קברם.

אני הוא - כל זקן
 שפאן הוצא להרג.
 אני הוא - כל תינוק
 למות קאן נורה.
 בכל נימים שבי
 אזכר את זאת תמיד!

לא דם עברי זורם בתוך דמי
 אך שנאה קשוחה שנוא אני
 על כל אנטישמי,
 ועל כן רוסי אני ראוי לשמו.
 תרגם: שלמה אבן-שושן

7. ככה צריך להיראות משורר | יבגני יבטושנקו קורא את שירו 'באבי יאר'

מלחמה באירופה

1. בלילה, כאשר נדדה שנתי ממראות המלחמה, אלה שאני רואה עכשיו בטלוויזיה, ואלה שאני מדמיין לעצמי בתיעוב, חשבתי לעצמי בתימהון גדול מה היה כבר נגרע בעולם אילו החייל הנוהג בטנק שנכנס עכשיו בשעטה לקייב, היה חושב. כמו בשיר של ברטולד ברכט "גנרל הטנק שלך".

2. גנרל הטנק שלך | ברטולד ברכט

גֶנֶרָל, הַטֶּנֶק שֶׁלְךָ הוּא רֶכֶב חֲזָק,

הוּא רוֹמֵס אֶת הַיַּעַר, הוּא מוֹחֵץ מֵאָה אֲנָשִׁים.

אָבֵל יֵשׁ לוֹ חֶסְרוֹן אֶחָד:

הוּא זָקוּק לְנֶהֱג.

גֶנֶרָל, הַמִּפְצִיץ שֶׁלְךָ חֲזָק.

הוּא טֶס מֵהֵר מִן הַסּוּפָה, הוּא עֹמֵס יוֹתֵר מִפִּיל.

אָבֵל יֵשׁ לוֹ חֶסְרוֹן אֶחָד:

הוּא זָקוּק לְמִכּוֹנָאִי.

גֶנֶרָל, הָאָדָם שֶׁמִּישׁ מְאוּד.

הוּא יוֹדֵעַ לְטוֹס, הוּא יוֹדֵעַ לְרַצֵּחַ.

אָבֵל יֵשׁ לוֹ חֶסְרוֹן אֶחָד:

הוּא יוֹדֵעַ לְחַשֵּׁב.

(ברטולד ברכט שנת 1938)

3. אבל חיילים רוסיים כנראה אינם קוראים את ברטולד ברכט. או שאינם חושבים. ולכן הטנק הרוסי לא יעצור עד שידביר את אחרון הרחובות של קייב השוממים מאזרחים שנמלטו כל עוד נפשם בם לגבול פולין.

4. רלף וולדו אמרסון כתב ש "Good men must not obey the laws too well" ישעיהו לייבוביץ תרגם בזמנו את המושג "Good man" ל"צדיק".

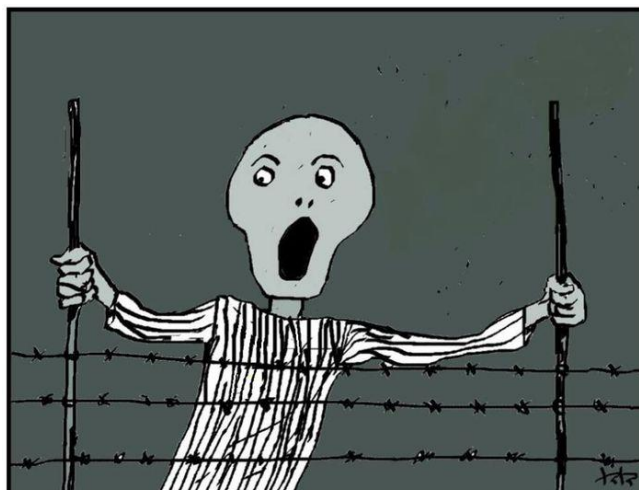
5. מילגרם וזימברדו הוכיחו בניסיונות החברתיים שלהם בשנות ה-60 וה-70 שהיכולת האנושית לציית ולהסתגל למציאות שנכפתה על ידי מקור סמכות כך שתערער על ערכים ומצפון, היא בלתי מוגבלת. והשמיים ועשן ארובות אושוויץ הם הגבול.

6. פוטין פסיכופט חסר עקבות, בזמן שהוא מנהל משא ומתן להפסקת אש, שכירי חרב מ"כוח וגנר", יחידת החיסול המסתורית שלו, תרים אחרי נשיא אוקראינה זלנסקי כדי לצוד אותו. או כמו שאומרים בשפה מקצועית "לחסל" אותו.

7. מלחמות יוצרות בי תמיד מין רפלקס התגוננות שדוחק לכסות עליהן במילים מחטאות. כן גם חטא יש שם לא רק חיטוי. אבל מלחמות מחדדות בי גם כמה הבנות לגבי הקיום האנושי בכלל והקיום האנושי בארץ הקשה והמייסרת הזאת שאנו לכודים בה בפרט.

8. והנה שוב באה שעתו של לויטננט קולונל ביל קילגור מ'אפוקליפסה עכשיו'. שעת הוולקיריות. שעת הנפלים: "אני אוהב את ריח הנפלים בבוקר. אתה יודע, פעם הפצצנו גבעה במשך 12 שעות. כשהכול נגמר, עליתי למעלה. לא מצאנו אף אחד מהם. אפילו לא גופה צהובה מסריחה אחת. הריח, אתה מכיר את הריח של הנפט, כל הגבעה. מריח כמו... ניצחון."

9. כבר הרבה זמן לא הייתה מלחמה כמו שצריך באירופה. התרחקנו כבר מספיק זמן ממלחמת העולם השנייה כדי שהמין האנושי יתחיל להתגעגע לאיזו מלחמה טובה. מלחמה היא דבר נורא, אך זהו מצב שהולם להפליא את המצב הנפשי הפסיכופטי של עולם החותר כל העת ללא לאות לפתרונות של כוח ושל דיכוי, מתוך הנחה שרק באופן הזה ניתן יהיה לדכא את שאיפתם של בני האדם להגשים בחייהם הקשים ערכים של כבוד הדדי ושל חופש וחרות. אם לא נתעשת ונחזור לשפיות הלך עלינו. כך או אחרת.

80

4.3 רויטל דיין

קרני פוקס

5.3 תמר וולפין

חנה כץ

תם קורן

6.3 שוני טיקוצ'ינסקי

אלון לניאדו

7.3 נעם נאור ענבר

גלי אדלשטיין

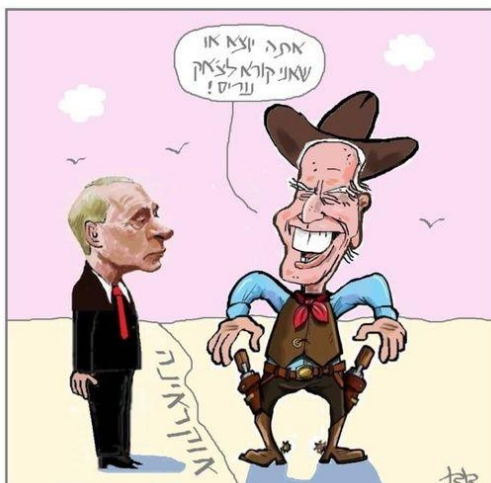
9.3 מיכל גלוק

רון חייט וידל

אלה במנולקר

10.3 פרנקי גליק

טל אשר

פינת הקריקטורה השבועית:

ג'ו ביידן והיועצים לביטחון לאומי החליטו
להשתמש בנשק יום הדין...

סיכום שבועי של המשקעים בכפר הנשיא

"שבוע" = מיום ד' עד ג' עקב ימי הפירסום בדברי הכפר

הקישור לאתר הגשם:-

<http://www.hupo72.space/01/community/raincharts>

אתר המשקעים כ.ה

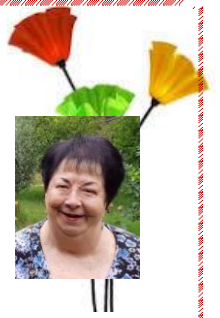
KH Rain charts

שבוע	מתאריך	לתאריך	מ"מ	מצטבר שנתי
1	27/10/2021	02/11/2021	5.10	5.10
2	03/11/2021	09/11/2021	0.00	5.10
3	10/11/2021	16/11/2021	0.00	5.10
4	17/11/2021	23/11/2021	16.60	21.70
5	24/11/2021	30/11/2021	0.00	21.70
6	01/12/2021	07/12/2021	3.10	24.80
7	08/12/2021	14/12/2021	28.20	53.00
8	15/12/2021	21/12/2021	97.00	150.00
9	22/12/2021	28/12/2021	10.90	160.90
10	29/12/2021	04/01/2022	10.30	171.20
11	05/01/2022	11/01/2022	0.70	171.90
12	12/01/2022	18/01/2022	47.10	219.00
13	19/01/2022	25/01/2022	42.20	261.20
14	26/01/2022	01/02/2022	84.90	346.10
15	02/02/2022	08/02/2022	42.30	388.40
16	09/02/2022	15/02/2022	19.90	408.30
17	16/02/2022	22/02/2022	0.00	408.30
18	23/02/2022	01/03/2022	38.20	446.50
19	02/03/2022	08/03/2022		
20	09/03/2022	15/03/2022		
21	16/03/2022	22/03/2022		
22	23/03/2022	29/03/2022		
23	30/03/2022	05/04/2022		
24	06/04/2022	12/04/2022		
25	13/04/2022	19/04/2022		
26	20/04/2022	26/04/2022		
27	27/04/2022	03/05/2022		

זה השבוע
האחרון
כרגע

משולחן העורכת / שושנה שרקי

משפטי הרב קוק /מלחמה: "מי הקשיב סוד שיח רעש מלחמת העולם, הטוב והרע בהאבקם על משטר העולמיות... המלחמה מעוררת גבורה. שפעת החיים העולמיים אל הטוב מתגברים על ידי הניגוד העצום של כל התוכן של הרשעה..." (אורות הקודש ג', צב)

*

כשיש מלחמה בעולם יש מאבק בין כוחות. כמו תזוזה טקטונית של הקרקע הגורמת לרעידות אדמה. בנוסף לכל הרוע שמגלה המלחמה, היא גם מגלה גילויי גבורה וגילויים גדולים, שיוצרים חיים חדשים. אין בכך עידוד למלחמה, אלא הבנת עומקה, והבנת דרכו של העולם. כפי שאין עידוד לשריפת עצים, על אף הרפואה וההבראה שאדמת היער מקבלת בעקבות אירוע זה. המון טעויות היכולות לקבל אחיזה בשנים של שקט וטוב מתמסמסות בעקבות מלחמה. עולם שמקבל סטירה לפנים ומבין שתפיסותיו, על אף כוונה טובה שייתכן שהיתה בהם הרסניות.

**וְשִׁפְט בֵּין הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים וְכָתְתוּ חֲרָבוֹתָם
לְאַתִּים וְחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמִזְמֵרוֹת לֹא יִשָּׂא גּוֹי אֶל גּוֹי חֶרֶב
וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה.**

ישעיהו ב ד

